

Analysis of the Dominant Discourse on Women's Championship Sports in the Country (With Emphasis on the Championship during of the 90 Decade)

Matin Taleghani¹, Zahra Hazrati Someeh², Asghar Mohajeri³

1. Department of Sociology, Faculty of Social Sciences, Islamic Azad University of Central Tehran Branch, Tehran, Iran.

E-mail: m.taleghani@ut.ac.ir

2. Corresponding Author, Department of Sociology, Faculty of Social Sciences, Islamic Azad University of Central Tehran Branch, Tehran, Iran. E-mail: z.hazratismeeh@iauctb.ir

3. Department of Sociology, Faculty of Social Sciences, Islamic Azad University of Central Tehran Branch, Tehran, Iran.

E-mail: asgharmohajeri@iauctb.ir

Article Info

Article type:

Research Article

Article history:

Received:

2 August 2021

Received in revised form:

13 October 2021

Accepted:

17 October 2021

Published online:

20 March 2024

Keywords:

Championship Sports,
Discourse Analysis,
Dominant Discourse,
Olympics,
Women.

ABSTRACT

Introduction: The present study was conducted to identify and analyze the dominant discourse on women's championship sports in Iran and to identify effective deterrents and reinforcing factors on women's championship sports.

Methods: The research method based on the nature of the data and analysis method based on discourse analysis is qualitative and based on the purpose is applied research. The statistical population of this study includes 42 women champions who were included in the list of people sent to the 2012 and 2016 World Olympic and Paralympic Games. Also, theoretical sampling was used, which according to Holloway and Amy, 4 to 40 people are sufficient for qualitative studies.

Results: Findings of discourse analysis show various factors affecting the development of women's championship sports. These factors are classified into two main categories; deterrents and reinforcing factors. Deterrents include: lack of material and moral support of government officials, gender discrimination, lack of club facilities, infrastructure restrictions, patriarchal culture, lack of rewards; and reinforcing factors include: self-confidence, family support, perseverance, high motivation, coach support, teamwork, professional ethics, attention to religious values and women's sports culture.

Conclusion: In this article, Deterrents and Reinforcing factors of women's championship sports identified base on discourse analysis and classified, solutions for the comprehensive development and improvement of women's championship sports for successful participation in the Olympic and Paralympic competitions have been presented.

Cite this article: Taleghani, M., Hazrati Someeh, Z., & Mohajeri, A. (2024). Analysis of the Dominant Discourse on Women's Championship Sports in the Country (With Emphasis on the Championship during of the 90 Decade). *Sport Management Journal*, 16 (1), 75-93 .

DOI: <http://doi.org/10.22059/JSM.2021.327560.2772>.

Journal of Sport Management by [University of Tehran Press](http://www.ut.ac.ir) is licensed under [CC BY-NC 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/)

web site: <https://jrm.ut.ac.ir/> | Email: jrm@ut.ac.ir.

Extended Abstract

Introduction

In recent decades, championship sports in the international arena has become the stage of competition among nations and various countries are developing roadmaps and long-term plans for success in this field and have invested a lot in this field, especially in women's sports. Iran has also taken measures in the development of women's championship sports; but it is still far from the ideal situation and the leading countries. The present study was conducted to identify and analyze the dominant discourse on women's championship sports in the country and to determine who and what phenomena have the greatest impact on this discourse.

Methods

The research method is based on the nature of the data and the analysis method is based on discourse analysis, qualitative and based on the goal, applied research. The reason for using the discourse analysis method is that with this method all social affairs can be analyzed and investigated with the tools of discourse analysis. Therefore, considering that the current research sought to identify the discourses in the media and the interviews conducted by women champions regarding the factors that hinder and enhance women's sports; therefore, the dominant discourse analysis was used. The statistical population of this study includes 42 women champions who were included in the list of people sent to the 2012 and 2016 World Olympic and Paralympic Games. Also, theoretical sampling was used, which according to Holloway and Amy, 4 to 40 people are sufficient for qualitative studies.

Results

Findings of discourse analysis show various factors affecting the development of women's championship sports. These factors are classified into two main categories; deterrents and reinforcing factors. Deterrents include lack of material and moral support of government officials, gender discrimination, lack of club facilities, infrastructure restrictions, patriarchal culture, lack of rewards; and reinforcing factors include: self-confidence, family support, perseverance, high motivation, coach support, teamwork, professional ethics, attention to religious values and women's sports culture.

Conclusion

The purpose of this article was to identify the deterrents and reinforcing factors of women's championship sports during the 90s. For this purpose, the discourse analysis

method was used to identify the mentioned factors from the point of view of 42 female athletes participating in Olympic and Paralympic competitions. The most important deterrents factors were: lack of support from officials and lack of financial support from the government, lack of club facilities and infrastructural limitations, dominant culture of patriarchy and gender discrimination, failure to receive timely and fair rewards. Also, high motivation and perseverance, self-confidence, family support, teamwork spirit, support of coaches and women's sports culture and religious values were identified as the most important strengthening factors. Therefore, based on that, it is suggested to consider more credits for women's sports, provide sports equipment and facilities that are up-to-date and according to international standards, create culture in line with the development of women's championship sports, and use the media's capacity to inform and raise awareness in order to eliminate discrimination, give fair, timely and valuable incentives to the heroes.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines: The authors undertake that all ethical issues have been observed in this research.

Funding: The research was done without using financial resources.

Authors' contribution: The authors have contributed equally.

Conflict of interest: The authors have no conflicts of interest.

Acknowledgments: The respected referees are thanked for providing structural and scientific comments. Also, the authors of the article thank and appreciate all the people who guided and consulted in the process of writing this article, especially Dr. Mohammad Taleghani and Dr. Sahar Asadzadeh Manjili.

تحلیل گفتمان غالب بر ورزش بانوان کشور (با تأکید بر فضای قهرمانی دهه ۹۰)

متین طالقانی^۱، زهرا حضرتی صومعه^۲، اصغر مهاجری^۳

۱. گروه جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران مرکزی)، تهران، ایران. رایانامه: m.taleghani@ut.ac.ir

۲. نویسنده مسؤل، گروه جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران مرکزی)، تهران، ایران. رایانامه: z.hazratismeeh@iauctb.ir

۳. گروه جامعه‌شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی (واحد تهران مرکزی)، تهران، ایران. رایانامه: asgharmohajeri@iauctb.ir

چکیده	اطلاعات مقاله
<p>مقدمه: هدف این پژوهش شناخت و تحلیل گفتمان غالب بر ورزش قهرمانی بانوان کشور و شناسایی عوامل بازدارنده و تقویت‌کننده مؤثر بر ورزش قهرمانی بانوان است.</p> <p>روش پژوهش: روش پژوهش بر اساس ماهیت داده‌ها کیفی و از نوع روش تحلیل گفتمان است. مشارکت‌کنندگان در این پژوهش ۴۲ نفر از بانوان قهرمانی بودند که در دهه ۹۰ (هجری شمسی) در فهرست بانوان اعزامی به مسابقات جهانی المپیک و پارالمپیک ۲۰۱۲ و ۲۰۱۶ قرار داشتند.</p> <p>یافته‌ها: یافته‌ها حاکی از تأثیر عوامل مختلفی بر توسعه ورزش قهرمانی بانوان، است. این عوامل در قالب دو مقوله اصلی بازدارنده و تقویت‌کننده دسته‌بندی شدند. عوامل بازدارنده شامل عدم حمایت مالی دولت، عدم حمایت مسئولان، تبعیض جنسیتی، عدم امکانات باشگاهی، محدودیت‌های زیرساختی، فرهنگ مردسالاری، عدم دریافت پاداش؛ و عوامل تقویت‌کننده شامل اعتمادبه‌نفس، حمایت خانواده، پشتکار، انگیزه بالا، حمایت مربی، روحیه کار تیمی، اخلاق حرفه‌ای، توجه به ارزش‌های دینی و فرهنگ ورزش بانوان است.</p> <p>نتیجه‌گیری: در این مقاله پس از شناسایی و طبقه‌بندی عوامل بازدارنده و تقویت‌کننده ورزش قهرمانی بانوان بر اساس تحلیل گفتمان، راهکارهایی برای توسعه و بهبود همه‌جانبه ورزش قهرمانی بانوان برای حضور موفق در مسابقات المپیک و پارالمپیک ارائه شده است.</p>	<p>نوع مقاله: پژوهشی</p> <p>تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۱۱</p> <p>تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰/۰۷/۲۱</p> <p>تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۷/۲۴</p> <p>تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۱/۰۱</p> <p>کلیدواژه‌ها: المپیک، بانوان، تحلیل گفتمان، گفتمان غالب، ورزش قهرمانی.</p>
<p>استناد: طالقانی، متین؛ حضرتی صومعه، زهرا؛ و مهاجری، اصغر (۱۴۰۳). تحلیل گفتمان غالب بر ورزش بانوان کشور (با تأکید بر فضای قهرمانی دهه ۹۰). نشریه مدیریت ورزشی، (۱)، ۷۵-۹۳.</p> <p>DOI:http://doi.org/10.22059/JSM.2021.327560.2772</p>	
<p>این نشریه علمی رایگان است و حق مالکیت فکری خود را بر اساس لایسنس کربیتیو کامنز (CC BY-NC 4.0) به نویسندگان واگذار کرده است. آدرس نشریه: https://jsm.ut.ac.ir/ ایمیل: jsm@ut.ac.ir</p> <p>ناشر: انتشارات دانشگاه تهران. © نویسندگان.</p>	

مقدمه

با پیشرفت جوامع و ماشینی شدن زندگی در سال‌های اخیر، ورزش به‌عنوان فعالیتی پویا، نقش و جایگاه بارزی در زندگی مردم داشته و به یک پدیده اجتماعی تبدیل شده است (محمدی عسکرآبادی و همکاران، ۲۰۲۰). میزان توجه مردم و حکومت هر کشور بر هر یک از ابعاد مشارکتی یا قهرمانی ورزش، شکل‌دهنده نظام واقعی ورزش و رویکردهای توسعه ورزش در آن جامعه است؛ اما بی‌تردید در همه جوامع، توسعه ورزش بخش مهمی از توسعه اجتماعی و اقتصادی است و برای توسعه مناسب ورزش در هر کشور باید به تمامی ابعاد ورزش به شکل مناسبی توجه شود (عرب‌نرمی، ۲۰۱۸). ورزش قهرمانی نیز همانند هر سیستم دیگری نیازمند تدوین اهداف کلان، راهبردها و برنامه‌های عملیاتی است تا ضمن آگاهی از مسیر حرکت بتواند از دوباره‌کاری، به بیراهه رفتن و هدر دادن منابع مالی، انسانی، فیزیکی و اطلاعاتی خود اجتناب ورزد. از این رو گستردگی ورزش قهرمانی ایجاب می‌کند تا نظامی جامع، راهبردی و مدون بر آن حاکم باشد (ملایی سفیددستی و همکاران، ۲۰۲۰).

با اینکه تمرینات حرکتی و ورزشی برای بیشتر مردم اعم از زنان و مردان دارای ارزش بسیار است، درصد حضور زنان در فعالیت‌های ورزشی در تمام کشورها نسبت به مردان کمتر است. این مشارکت کمتر موجب به‌وجود آمدن سؤالاتی در ذهن پژوهشگران و مربیان علوم ورزشی می‌شود که چرا میزان مشارکت بانوان در فعالیت‌های ورزشی اندک بوده و چه عواملی بر آن تأثیرگذار است (کاظمی و همکاران، ۲۰۲۰). البته این پدیده تعجب‌آور نیست، زیرا بیشتر سازمان‌های ورزشی توسط مردان ایجاد شده و در اغلب سطوح توسط مردان اداره می‌شوند. در واقع مسائل مربوط به جنسیت و توجه به جنس مذکر در پست‌های مدیریتی همچنان نقش مهمی در عملکرد روزمره سازمان‌های ورزشی ایفا می‌کنند (دهقان و همکاران، ۲۰۲۰). از این رو موضوع مشارکت بانوان در فعالیت‌های ورزشی در دو دهه اخیر به‌طور گسترده مورد توجه پژوهشگران داخلی و خارجی قرار گرفته است. در این خصوص اسدی و همکاران (۲۰۲۱) بیان کردند که در حوزه وضع قوانین به نفع بانوان می‌توان گفت دست‌کم با مشکل جدی روبه‌رو نیستیم، ولی در اجرای قوانین به‌سبب کمبود ضمانت اجرایی، ناکارآمدی مشاهده می‌شود که حتی وضع قوانین جدید و به نفع بانوان نیز نمی‌تواند بهبود جدی در وضعیت فعالیت‌های ورزشی زنان ایجاد کند. کاظمی و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهش خود نشان دادند که اهمیت مؤلفه‌های سازمانی، رفتاری و محیطی بر توسعه ورزش بانوان ایران و تأمین زیرساخت‌های لازم برای توسعه ورزش برای ارتقای سطح سلامت بانوان بوده و نقش مسئولان را در به‌کارگیری این مؤلفه‌ها مهم می‌دانند. طالب‌پور و همکاران (۲۰۱۹) در پژوهشی با استفاده از تئوری جامعه‌پذیری جنسیت، نابرابری‌های جنسیتی، جامعه‌شناسی در قالب هوشیاری سی رایت میلز، نظریه تضاد کالینز، نظریه نابرابری جنسیتی بلومبرگ، نظریه نابرابری جنسیتی چافتز، نظریه‌های کلیشه‌های جنسیتی و نظریه موانع فیزیولوژیکی به یک مدل تحلیلی برای تبیین نابرابری جنسیتی در ورزش ایران رسیده‌اند. بر اساس مدل نظری پژوهش آنان، متغیرهای مستقل پایگاه اجتماعی-اقتصادی، ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی، الگوپذیری از والدین، نوع فعالیت ورزشی زنان، تحصیلات زنان، استفاده از رسانه‌ها بر متغیر وابسته نابرابری جنسیتی در ورزش تأثیر داشته‌اند. نتایج پژوهش نوری و همکاران (۲۰۱۸) حاکی از آن بود که هنجارهای جنسیتی، درآمد و تحصیلات، رابطه معناداری با مشارکت ورزشی زنان دارند و در مجموع به‌طور معناداری تا ۰/۴۲ از واریانس مشارکت ورزشی زنان را تبیین می‌کنند. رضانی‌نژاد و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهش خود، ۱۵۰ نفر از زنان ورزشکار قهرمان قایقران ایران در سطح قهرمان ملی را آزمودند و هفت عامل مشکلات مدیریتی، شخصی، امکانات و حمایت شغلی، خانوادگی، فنی، اقتصادی و مشکلات اجتماعی-رسانه‌ای را شناسایی کردند. قادرزاده و چیمین حسینی (۲۰۱۵) در پژوهشی با اشاره به اینکه زنان به‌دلیل تناسب بافت فضایی و مکانی و ترس از افتادگی بدن به ورزش روی می‌آورند، پی بردند که فهم برابری طلبانه از جنسیت، ایده‌آل‌نگری بدن به‌مثابه زمینه تسهیل‌گر و رسانه‌ای شدن و فراگیری ورزش به‌منزله شرایط مداخله‌گر عمل کرده‌اند و به این نتیجه رسیدند که بازسازی معنایی تجربه و درک زنان از ورزش بر آگاهانه بودن ورزش (ورزش به‌مثابه هویت نقشی)، واسازی رده‌بندی‌های اجتماعی، تناسب اندام و لذت‌طلبی دلالت دارد. مؤتمنی (۲۰۱۴) نیز در پژوهش خود بیان کرد که بانوان باید مسئولیت و مشارکت بیشتری در امر برنامه‌ریزی‌های ورزشی داشته باشند و باید بودجه مناسب و برابری با آقایان به آنها اختصاص یابد، همچنین مسئولان ورزشی کشور باید درصدد حل مشکلات اجتماعی به‌ویژه تغییر فرهنگ مردم‌محوری باشند.

گول و همکاران^۱ (۲۰۱۹) در پژوهشی بیان کردند که زنان ورزشکار پاکستانی نسبت به سایر زنان ورزشکار در جهان از پتانسیل بسیار بالایی برخوردارند، اما به دلیل هنجارهای اجتماعی، ارزش‌ها، آداب و رسوم، فرهنگ و سنت‌ها، شرایط ناپایدار اقتصادی و دیدگاه نادرست برای نشان دادن استعداد خود در جهان با مشکلات اجتماعی و فرهنگی زیادی روبه‌رو هستند؛ درحالی‌که فعالیت‌های ورزشی می‌تواند کانالی برای آموزش زنان در زمینه حقوق جمعی، قانونی و فیزیکی آنها باشد. آنها به این نتیجه رسیدند که برای رفع این موانع جامعه باید تغییر کند تا ساختار اجتماعی جامعه پاکستانی، که از هر لحاظ از جمله ورزش، موقعیت زنان را در جامعه کاهش می‌دهد، اصلاح شود. از سویی، نقش زنان در سیاستگذاری و همچنین در تصمیم‌گیری برای آینده ورزش زنان می‌بایست برجسته‌تر شود؛ در غیر این صورت آینده زنان ورزشی در پاکستان بسیار ناامن به نظر می‌رسد. **تیلور و ولز**^۲ (۲۰۱۷) نیز در بررسی موانع نهادینه‌شده و پشتیبانی از مدیران زن ورزشی عنوان کردند که با وجود افزایش در میزان مشارکت در بین دختران و زنان در تمام سطوح ورزشی، زنان هنوز در پست‌های رهبری و مدیریت حضور کمتری دارند. **سوریکار و مویر**^۳ (۲۰۱۰) در پژوهشی به بررسی انواع مشارکت ورزشی و تفریحی در زنان هند در مقایسه با زنان استرالیا پرداختند و به این نتیجه رسیدند که زنان هندی و سایر اقلیت‌های قومی در مقایسه با زنان استرالیایی به دلیل محرومیت‌های اجتماعی و فرهنگی، فرصت شرکت در فعالیت‌های ورزشی و تفریحی را ندارند که می‌توان با ترویج و تنوع فرهنگی و اجتماعی در ورزش به‌طور چشمگیری باعث تحریک علاقه و مشارکت زنان هندی به فعالیت‌های ورزشی شد.

با توجه به پژوهش‌های داخلی و خارجی صورت‌گرفته، در این پژوهش سعی شد با بهره‌گیری از رویکرد نظریه گفتمان، «شناخت گفتمان غالب بر ورزش بانوان و اینکه چه کسانی و چه پدیده‌هایی بر این گفتمان بیشترین نقش را دارند» صورت گیرد. اگرچه بررسی‌های گفتمانی در حوزه کلان به‌ویژه حوزه رسانه مغفول واقع شده، رویکرد تحلیل گفتمان در سطوح مشارکتی ورزش مورد توجه شمار محدودی از پژوهشگران قرار گرفته است. برای نمونه در تحقیق **عرب نرمی** (۲۰۱۸) فضای گفتمانی فعالیت بدنی زنان در باشگاه‌ها با رویکرد نظریه گفتمان و ارتباط بین دوام مشارکت زنان و گفتمان‌های موجود در فضای فعالیت بدنی بررسی شد، همچنین نقش مربی ورزشی (در کنار سایر عوامل) به‌عنوان یک عنصر گفتمان‌ساز در فضای ورزشی در نظر گرفته شد. در پژوهشی دیگر **عرب نرمی** با همکاری **رمضانی‌نژاد** (۲۰۱۶) به بررسی نگرش و عملکرد معلمان ورزش در ارتباط با چاقی با رویکرد نظریه گفتمان پرداختند و گفتمان‌های ترس از چاقی و سلامت‌جویی در تقابل با یکدیگر شناسایی شدند. همچنین **زیف و وری**^۴ (۲۰۰۹) در پژوهشی به بررسی گفتمان‌های چاقی، سلامت و فعالیت فیزیکی در ۳۵ سال گذشته ایالت متحده در حوزه رسانه‌های عمومی و چهار حوزه دیگر پرداختند و نقش‌های مختلف این گفتمان‌ها را در ساخت پیام‌های مربوط به سلامت و چاقی شناسایی کردند. آنها به بررسی روش‌هایی پرداختند که شعارهای درون این حوزه‌ها، گفتمانی را ایجاد می‌کند که از دیدگاه وجود یک «بحران و اپیدمی در سلامت عمومی» حمایت می‌کند و آن را دامن می‌زند.

با مروری بر نکات مطرح‌شده و مطالعه و بررسی تحقیقات انجام‌گرفته می‌توان دریافت که پژوهش حاضر با توجه به محدود بودن پژوهش‌های صورت‌گرفته، موضوعی جدید و نو به نظر می‌رسد و ورزش بانوان همچنان با محدودیت‌ها و مشکلاتی مانند محدودیت‌های ساختاری، محدودیت‌های مالی و امکاناتی، فرهنگی و اجتماعی، خانوادگی و سایر موانع مواجه است و از آنجا که بانوان مسلمان ایرانی نیازمند محیط و امکاناتی مستقل و اختصاصی و ایجاد شرایطی برای انجام فعالیت‌های تربیت بدنی و ورزش هستند، این پژوهش می‌تواند گویای عوامل تأثیرگذار و مشخص‌کننده روابط تأثیرگذار بر محدودیت‌های جامعه ورزشی کشور باشد تا ضمن بررسی آنها راهکارهایی برای حل این محدودیت‌ها ارائه شود. همچنین بیشتر تحقیقات پیش رو فقط با تکیه بر دو روش پیمایشی و کتابخانه‌ای - اسنادی بوده‌اند و تحقیقات کیفی و میدانی از نوع گفتمان و تحلیل گفتمانی انجام نشده است. گفتمان نوعی ارتباط یا مفاهمه زبانی است که شکل آن را اهداف اجتماعی‌اش تعیین می‌کند (**داوودی**، ۲۰۱۰). فوکو با به‌کارگیری مفهوم گفتمان شیوه جدیدی برای تحلیل تاریخی و اجتماعی ارائه

1. Gul

2. Taylor & Wells

3. Sawrikar & Muir

4. Zieff & Veri

کرد و پس از استقبال وسیع پژوهشگران، اکنون گفتمان به یکی از پرکاربردترین مفاهیم علوم اجتماعی تبدیل شده است. تحلیل گفتمان بر وجود پیام متن‌ها و قرار گرفتن آنها در درون یک زمینه اجتماعی یا تاریخی تأکید می‌کند. آنچه در این پژوهش مدنظر پژوهشگران است، اشاره به رویه‌های منظم و قانونمندی است که تبیین‌کننده شماری از گزاره‌ها هستند (حاجلی، ۲۰۱۶). از این رو پژوهش حاضر به طور مستقیم مشکلات و مسائل پیش روی بانوان را شناسایی کرده و به دنبال راه‌حل و ارائه پیشنهادهایی برای بهبود وضعیت کنونی است. از سویی، پژوهش حاضر درصدد پاسخگویی به پرسش‌های زیر است:

۱. موانع پیش روی قهرمانی ورزش بانوان کدام‌اند؟
۲. راهکارهای غلبه بر موانع قهرمانی ورزش بانوان چیست؟
۳. عوامل تقویت‌کننده قهرمانی ورزش بانوان چیست؟
۴. راهکارهای افزایش عوامل تقویت‌کننده قهرمانی ورزش بانوان کدام‌اند؟

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر به لحاظ هدف از نوع کاربردی و بر اساس ماهیت داده‌ها کیفی و از نوع روش تحلیل گفتمان است. از جمله دلایل استفاده از روش تحلیل گفتمان می‌توان به این نکته اشاره کرد که تمام امور اجتماعی را می‌توان با ابزارهای تحلیل گفتمانی، تحلیل و بررسی کرد و با توجه به اینکه پژوهش حاضر به دنبال شناسایی گفتمان‌هایی است که در زمینه موضوع توسعه ورزش بانوان در رسانه‌ها و مصاحبه‌های صورت گرفته توسط بانوان قهرمان وجود دارد، بررسی و تحلیل برنامه‌های ورزشی به منظور شناسایی گفتمان غالب توسعه ورزش بانوان صورت می‌گیرد؛ در تحلیل گفتمان تحلیلگر باید با آنچه در عمل گفته شده یا نوشته شده است، سروکار داشته باشد و الگوهای موجود در یک گزاره یا گزاره‌های مختلف را بررسی و پیامدهای اجتماعی بازنمایی‌های گفتمانی مختلف از واقعیت را مشخص کند.

تحلیل گفتمان یک فن و روش جدید در مطالعه متون، رسانه‌ها و فرهنگ‌هاست (۲). در واقع روش تحلیل گفتمان سعی دارد تا نشان‌دهنده معانی نهفته در ذهن مؤلف باشد. اساساً هدف تحلیل گفتمان، معطوف به جمع‌آوری جواب‌های دقیقی نیست، فقط این روش به محقق کمک می‌کند تا افق‌های دید شخصی خود را گسترش دهد.

مشارکت‌کنندگان در این تحلیل گفتمان، ۴۲ نفر از بانوان قهرمانی هستند که در دهه ۹۰ (هجری شمسی) در فهرست افراد اعزامی به مسابقات جهانی المپیک و پارالمپیک ۲۰۱۲ و ۲۰۱۶ قرار داشتند. در جدول ۱ اسامی و رشته تحصیلی و سال حضور آنان در المپیک و پارالمپیک آمده است.

جدول ۱. تعداد بانوان مشارکت‌کنندگان در المپیک و پارو المپیک

ردیف	رشته ورزشی	سال	تعداد مشارکت‌کنندگان
۱	تنیس روی میز	۲۰۱۲	۱
۲	والیبال نشسته بانوان برای پارالمپیک ریو	۲۰۱۶ و ۲۰۱۲	۱۸
۳	دو و میدانی	۲۰۱۶	۴
۴	تکواندو	۲۰۱۶ و ۲۰۱۲	۲
۵	تیراندازی	۲۰۱۶ و ۲۰۱۲	۸
۶	قایقرانی	۲۰۱۶ و ۲۰۱۲	۴
۷	تیراندازی با کمان	۲۰۱۶	۴
۸	پینگ‌پنگ	۲۰۱۲	۱
جمع کل ورزشکاران			۴۲ نفر

یافته‌های پژوهش

در این بخش مصاحبه‌ها و گفتمان‌هایی از بانوان، که در روزنامه‌ها و رسانه‌های ملی و وبسایت‌های داخلی و مجاز منتشر شده است، مطالعه، خلاصه‌برداری و به روش تحلیل گفتمان بررسی و تحلیل شده است. به‌طور قطع، پس از تحلیل هریک از مصاحبه‌ها و استخراج مقوله‌های اثربخش، مشخص می‌شود که سازه‌های فکری قهرمانان چیست و چه میزان گفتمان‌ها به هم نزدیک‌ترند. سپس مقوله‌هایی مبنی بر عوامل بازدارنده و تقویت‌کننده استخراج شده است که در قالب نمودار ارائه خواهد شد. طبق تحلیل گفتمان‌های صورت‌گرفته، یافته‌های پژوهش حاضر به‌صورت جدول ۲ آورده شده است.

جدول ۲. مقوله‌های بازدارنده و حمایت‌کننده در تحلیل گفتمان

عوامل تقویت‌کننده		عوامل بازدارنده	
اسامی بانوان قهرمان	رشته ورزشی	انگیزه بالا	حمایت خانواده
قهرمان ۱	تیراندازی	*	*
قهرمان ۲	دو و میدانی	*	*
قهرمان ۳	دو و میدانی	*	*
قهرمان ۴	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۵	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۶	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۷	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۸	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۹	تیراندازی با کمان	*	*
قهرمان ۱۰	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۱	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۲	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۳	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۴	دوومیدانی	*	*
قهرمان ۱۵	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۶	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۷	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۸	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۱۹	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۲۰	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۲۱	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۲۲	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۲۳	والیبال نشسته	*	*
قهرمان ۲۴	تنیس روی میز	*	*

عوامل تقویت کننده		عوامل بازدارنده															
اسامی بانوان قهرمان	رشته ورزشی	انگیزه بالا	حمایت خانواده	پشتکار	توجه به ارزش های دینی	اخلاق حرفه ای	روحیه کار در ورزش گروهی	حمایت مربی	رشد فرهنگ ورزش بانوان	اعتماد به نفس	محدودیت زیر ساختی	دریافت نکردن یاد آتش	تبعیض جنسیتی	عدم حمایت مالی دولت	نبود امکانات باشگاهی	فرهنگ مردسالاری	عدم حمایت مسئولان
قهرمان ۲۵	تیراندازی	*	*							*					*		
قهرمان ۲۶	تیراندازی			*				*		*							
قهرمان ۲۷	تکواندو	*	*	*													
قهرمان ۲۸	تکواندو	*	*	*													
قهرمان ۲۹	تنیس روی میز		*	*								*	*	*	*	*	*
قهرمان ۳۰	تیراندازی	*								*							
قهرمان ۳۱	تیراندازی																
قهرمان ۳۲	تیراندازی		*														
قهرمان ۳۳	قایقرانی											*	*		*		
قهرمان ۳۴	دو و میدانی	*	*	*						*							
قهرمان ۳۵	قایقرانی	*	*	*						*							
قهرمان ۳۶	تیراندازی با کمان		*	*						*							
قهرمان ۳۷	تیراندازی		*	*						*							
قهرمان ۳۸	قایقرانی		*	*						*					*		
قهرمان ۳۹	تیراندازی		*	*						*					*		
قهرمان ۴۰	تیروکمان		*	*						*					*		*
قهرمان ۴۱	قایقرانی		*	*						*		*	*				
قهرمان ۴۲	تیراندازی با کمان		*	*						*							
جمع فراوانی هر عامل		۲۲	۲۸	۲۷	۶	۸	۱۱	۱۱	۳	۲۹	۸	۷	۱۰	۱۴	۹	۷	۱۳

منبع: یافته های پژوهشگر

خلاصه ای از مصاحبه و تحلیل گفتمان برخی از بانوان قهرمان، به شرح زیر است:

قهرمان شماره ۳۸- ورزش قایقرانی- المپیک ریو ۲۰۱۶

«برای اولین بار در شهر انزلی و حین برگزاری اردوهای تیم ملی سوار قایق حرفه ای شدم. البته پیش از این در زنجان یک قایق شکسته داشتیم که در سد ۱۰۰ متری بود. فقط در حدی بود که داخل آن بنشینیم و تعادل بگیریم و با قایق آشنا شویم.

در این بخش از مصاحبه ایشان، به عدم امکانات باشگاهی و محدودیت های زیرساختی اشاره کرده است، نشستن در قایق شکسته فقط برای آشنایی با قایق، هم خطرناک و هم تأسف برانگیز است. ایشان در بخشی دیگر اشاره می کنند: برای ورزشکاران حرفه ای زندگی سخت است، اما یک هدف با همسرم انتخاب کردیم و برای به دست آوردنش از خیلی چیزها گذشتیم. من و همسرم در ماه فقط دو یا سه بار همدیگر را می بینیم، ولی همدیگر را درک می کنیم (باشگاه خبرنگاران جوان، ۱۳۹۶/۰۲/۲۰، کد خبر: ۶۰۸۲۱۷۷)».

تحلیل گفتمان: در این بخش از مصاحبه ایشان، موضوع حمایت خانواده نمایان است، درک متقابل، تلاش و پشتکار برای رسیدن به هدف یکسان سخت است، اما این زوج برای رسیدن به ورزش قهرمانی سختی‌ها را به جان خریدند. تمرین در استانی که حداقل ۵ ساعت با محل زندگی و خانواده فاصله دارد، بی‌تردید بدون حمایت همسر و خانواده ایشان شدنی نیست. در بخشی دیگر از این مصاحبه از ایشان سؤال شده است که آیا از نظر مالی پشتیبانی می‌شوید؟ و ایشان پاسخ دادند: «ما از بقیه رشته‌ها از لحاظ مالی خیلی ضعیف‌تریم؛ زیرا بقیه رشته‌های ورزشی لیگ داخلی دارند و قرارداد می‌بندند؛ اما ما فقط زمانی که در مسابقات رسمی آسیایی یا جهانی مدال بیاوریم به‌عنوان پاداش به ما سکه می‌دهند و در غیر این صورت هیچ حقوقی برای ما در نظر گرفته نمی‌شود. بیان ایشان نشان‌دهنده عدم حمایت مسئولان و دولت و عدم دریافت پاداش در صورت عدم پیروزی است که مانند ورزشکاران دیگر باعث دلخوری و ناراحتی ایشان هم شده است. با این حال، این دلخوری هرگز ایشان و ورزشکاران دیگر را دلسرد نکرده و از تمرین باز نداشته است. بنابراین عواملی غیر از پشتکار و اعتمادبه‌نفس نمی‌تواند مانع دلسردی قهرمانان شود.

قهرمان شماره ۳- نائب قهرمان مسابقات دو و میدانی پارالمپیک ۲۰۱۴

«در مسابقات ۲۰۱۴ پاراآسیایی اینچئون کره جنوبی بود که به ما گفتند که طبق بخشنامه از نفرات برتر تقدیر و به نفر اول ۸ میلیون تومان، نفر دوم ۶ میلیون تومان و به نفر سوم ۴ میلیون تومان تقدیم می‌شد، اما هیچ کاری انجام ندادند و ما هم بعد از شش ماه از اولین مراجعه دوباره به شورای شهر رفتیم و به در بسته خوردیم. مسئولان استان می‌توانند کمک کنند تا در یک مکان خصوصی تمرین کنیم یا با پرداخت کمک‌هزینه به هیأت از سوی آنها، می‌توانستیم بهترین امکانات را در اختیار داشته باشیم».

ایشان عدم حمایت مسئولان، عدم حمایت‌های مالی و عدم دریافت پاداش را به‌عنوان عوامل بازدارنده بیان کرده‌اند و این مسئله در بیانات ایشان به‌دفعات تکرار شده است. ایشان در بخش دیگری از مصاحبه خود بیان می‌کند که پیش از اعزام به مسابقات برزیل نمایندگان شهرستان اهواز به منزل آنها آمدند که تنها درخواست این بانوی قهرمان از آنها اعطای شغل بود که مورد پذیرش واقع نشد. همچنین در پایان مصاحبه خود بیان کردند: «حتی یک بار هم از سوی بهزیستی و شورای شهر اهواز و نمایندگان اهواز، از ایشان تقدیر و تشکری به‌عمل نیامده است» یا «مشکل ایاب ذهاب و زمین تمرین ما در محیطی رو باز است و اصلاً رختکن نداریم. ورزشکارانی که ویلچر استفاده می‌کنند، برای سرویس بهداشتی مشکل دارند چون سرویس بهداشتی بسیار یا مخصوص ورزشکاران با ویلچر وجود ندارد. وسایل تمرینی ما فرسوده‌اند و عمری ۲۰ ساله دارند که باعث می‌شود رکورد ما در مسابقات متفاوت با رکوردی باشد که در باشگاه کسب کرده‌ایم.. ایشان در پاسخ به این سؤال که آیا حجابتان در مسابقات شما را دچار مشکل نمی‌کند؟ پاسخ دادند: «خیر حس خوبی دارم که می‌توانم با حجاب کامل در میدانی مختلف ورزشی حضور پیدا کنم و همچنین با این لباس محدودیت‌هایی برای پرتاب ندارم. اینکه می‌توانم با حجاب و پوشش مدال کسب کنم باعث افتخار و غرور من خواهد بود» (قدس آنلاین، ۱۳۹۶/۰۹/۲۰، و شبکه ورزش، ۱۳۹۵/۰۹/۲۲، ساعت ۲۰:۲۲)».

تحلیل گفتمان: نبود زیرساخت‌های مورد نیاز، وسایل تمرینی فرسوده و تمرین در محیطی رو باز و نبود رختکن نه‌تنها برای بانوانی که معلولیت دارند، بلکه برای هر ورزشکار مرد نیز مشکل است و اینکه ایشان با وجود این محدودیت‌ها به سعی و تلاش خود ادامه داده‌اند، پشتکار و انگیزه بالای ایشان و عشق و علاقه به ورزش را نشان می‌دهد که با محدودیت‌های زیرساختی و بدون حمایت مسئولان، موفق به کسب مدال شده‌اند.

قهرمان شماره ۹- تیراندازی با کمان - پارالمپیک ریو ۲۰۱۶ و لندن ۲۰۱۲

وی اولین زن در تاریخ ورزش ایران است که موفق به کسب مدال طلا در سطح بازی‌های المپیک و پارالمپیک شده است. وی مشوق اصلی خود را خانواده معرفی کرده و بر اعتمادبه‌نفس و عزت نفس بالای خود اشاره می‌کند. ایشان در بیانات خود اشاره می‌کند که از همان روزهای اولی که وارد این رشته شدم به قهرمانی جهان و دیگر افتخارات فکر می‌کردم و در رابطه با حمایت مسئولان و امکانات باشگاهی بیان کرد که «به‌خاطر سختی‌های کار، نامالایمت‌ها، نبود امکانات و شاید بی‌مهری‌ها». همه اینها باعث می‌شود که یک

ورزشکار انگیزه‌اش را در یک زمانی از دست بدهد. با این حال، هر افتخاری کسب می‌شود برای ورزش ایران و به‌ویژه زنان ایران و زنان ورزشکار ایران خواهد بود که بی‌تردید بالا رفتن پرچم کشورمان باعث افتخار و غرور هر ورزشکار است (مصاحبه منتشرشده در سایت دانشگاه الزهرا از ایشان).

تحلیل گفتمان: ایشان به‌طور شخصی، زمان‌هایی را که در بیرون از کشور بوده و در کنار خانواده نیستند، یک عامل مهم مطرح کرده و معتقدند دوری از خانواده، بهای زیادی است که وی در این راه داده است که قطعاً بدون حمایت خانواده شدنی نبود. جدای از این، گذشتن از همه تفریحات و پرداختن به زندگی معمولی مواردی است که یک ورزشکار از آن می‌گذرد. از آنجا که وی در مصاحبه خود بیان می‌کند که ۸ ساعت در روز تمرینات شخصی تیر و کمان انجام می‌دهد و ۲ ساعت در روز بدنسازی کار می‌کند و بابت این تمرینات، بودن با خانواده را از دست داده است، نشان‌دهنده پشتکار و انگیزه بالای وی است. البته ایشان انگیزه را در گرو حمایت‌ها و امکانات می‌بیند و در مصاحبه ارائه‌شده این مسئله را به‌وضوح بیان کرده‌اند.

قهرمان شماره ۲۸- رشته ورزشی تکواندو- پارالمپیک و بازی‌های آسیایی

«بیانات ایشان سراسر گله و ناراحتی از مسئولان و عدم حمایت آنان است. وی که به‌دلیل هشت ماه حضور در اردوهای تیم ملی تکواندو از دانشگاه اخراج شده است در مصاحبه‌اش به خبرنگار ایسنا گفته است: بعد از کسب مدال برنز بازی‌های آسیایی مسئولان وزارت ورزش و علوم و تحقیقات قول دادند که مشکلم را حل کنند تا بتوانم تحصیلات خود را در دانشگاه ادامه دهم، اما قول خود را عملی نکردند و من از دانشگاه اخراج شدم. بعد از گذشت چندین ماه از بازی‌های آسیایی مشکل من حل نشده به هر کجا که می‌روم می‌گویند که به ما ربطی ندارد. هیچ نامه‌ای هم از وزارت علوم و تحقیقات به دانشگاه من نرسیده است. وقتی به وزارت علوم مراجعه کردم گفتند نامه را از کسانی بگیر که برایشان مدال گرفتی درحالی‌که این مدال را من برای کشور کسب کردم. وی در پایان مصاحبه خود بیان کرد: مسئولان من را خیلی ناراحت کرده‌اند جواب تمام زحماتم را گرفتم. این برخورد با یک قهرمان نیست. این بی‌توجهی‌ها باعث می‌شود که بسیاری از قهرمانان ملی ما راهی کشورهای دیگر شوند (خبرگزاری ایسنا، ۱۳۹۴/۰۲/۰۹)».

تحلیل گفتمان: رمز موفقیت چنین ورزشکارانی که با نامالیقات زیادی روبه‌رو هستند، همان‌طور که خود ایشان نیز در این مصاحبه به آن اشاره کرده‌اند، بی‌شک انگیزه بالا، حمایت خانواده و قطعاً اعتمادبه‌نفس بالای ورزشکاران است.

قهرمان شماره ۲۹- رشته ورزشی تنیس روی میز

«هدفم موفقیت هرچه بیشتر در این رشته است و آرزو دارم بتوانم بالاترین رتبه و مقام را در حوزه بانوان برای کشورم به‌دست آورم و فاصله خود را از رقبای خارجی کمتر نمایم. در حال حاضر وضعیت پینگ‌پنگ بانوان خیلی معمولی به‌نظر می‌رسد و متأسفانه رسیدگی قابل توجهی که در شأن و مرتبه بانوان کشور باشد، پیدا نمی‌شود؛ ما در تیم ملی از داشتن یک مربی قدرتمند که بتواند تیم ملی بانوان را ارتقا بخشد در رنج و سردرگمی اساسی به سر می‌بریم. اینجانب حتی در شهر خودم از داشتن یک مربی محروم هستم و فقط با خواهرم مشغول به تمرین هستم. از مسئولین خواهش می‌کنم به صورت عملی نه در حرف و تبلیغات به فکر بانوان ایران باشند. طبق گفته کارشناسان و کاربلدان این رشته، بانوان نیازمند یک مربی خارجی برجسته به صورت تمام‌وقت هستند. اینکه بعضی اوقات می‌شنویم که با فلان مربی نتوانستیم به توافق برسیم برای ما کمی نامعقول است چون در سرتاسر جهان مربی‌های فراوانی وجود دارد. دوم نیازمند راه‌اندازی لیگ هستیم؛ متأسفانه تا این لحظه هیچ خبری از لیگ بانوان در کشور وجود ندارد و این یعنی اینکه ورزش بانوان اهمیت ندارد و کسی نیست که به داد بانوان مظلوم کشور برسد. از مسئولین تقاضا دارم حداقل یک‌هزارم آقایان به بانوان ارزنده و مستعد تنیس روی میز اهمیت واقعی بدهند. من به‌عنوان نفر اول تیم ملی کشور حتی باید هزینه ایاب و ذهاب به مسابقات و تمرینات داخلی و حتی هزینه رویه و چوب و توپ تنیس روی میز را خودم بدهم. به‌نظر شما آیا این انصاف است؟ حتی مسئولین فدراسیون از ما احوالی نمی‌گیرند که کجا هستیم؛ در چه وضعیتی هستیم یا اینکه مشکلی داریم یا نه؟ واقعاً حرف‌های بسیاری برای گفتن وجود دارد اما... (پایگاه تخصصی پینگ‌پنگ ایران، ۱۳۹۱/۰۴/۲۴، کد خبر: ۸۱۰۷)».

تحلیل گفتمان: ایشان عدم حمایت مسئولان را بارها تکرار کرده و خواستار بهبود شرایط فعلی‌اند، از حمایت‌های مالی برای خرید رویه که از ابتدایی‌ترین نیازهای یک ورزشکار در رشته پینگ‌پنگ است، سخن می‌گویند تا یک احوال‌پرسی ساده. وی از عدم وجود لیگ برای بانوان سخن می‌گوید که نهایت تبعیض بین ورزشکاران خانم و آقایان است.

ایشان در مصاحبه‌ای دیگر (وبسایت منهای فوتبال آنلاین، ۱۳۹۹/۰۸/۲۲) بیان کردند: «چرا باید مبلغ قرار داد من از آقایان کمتر باشد. من این همه سال است که تمرین می‌کنم و مقام‌هایی هم شاید از آقایان بیشتر کسب کرده‌ام اما نابرابری‌ها ادامه دارد و تحمل این وضع سخت است. این‌گونه بیانات وی نشان از سطح مردسالاری در کشور است. تبعیض جنسیتی مطرح‌شده در بیانات ایشان را می‌توان یکی از موارد مهم بازدارنده در قهرمانی بانوان کشور دانست. همچنین ایشان در مصاحبه خود از عدم بیمه شدن توسط مسئولین سخن می‌گوید. طبق بیانیه ایشان، وی بارها از مسئولین این مسئله را خواسته اما مورد توجه قرار نگرفته است. همچنین ایشان در مصاحبه خود از عدم ثبات شغلی در آینده سخن گفته و بیان می‌دارند که با وجود درخواست شغل ثابت مثل معلم تربیت بدنی در مدارس به در بسته برخورد کرده‌ایم».

تحلیل گفتمان: طبق بیانات ایشان و متأسفانه تمامی بانوانی که مصاحبه‌های آنان تحلیل شد، عدم حمایت مسئولان آزاردهنده‌ترین مسئله در بین بانوان ورزشکار کشور است. فردی که تمام وقت انرژی خود را برای ورزش قهرمانی کشور گذاشته است، دیگر وقتی برای برنامه‌ریزی شغلی برای آینده خود ندارد و ترس از بی‌پولی در آینده همیشه وجود خواهد داشت.

قهرمان شماره ۲۶- رشته تیراندازی - پارالمپیک

طبق بیانات قهرمان مسابقات تیراندازی معلولان جهان، اعتمادبه‌نفس، خودباوری و پشتکار کمک بزرگی برای قهرمانی وی بوده است. وی بیان می‌کند که هفت سال پیش که ورزش تیراندازی را شروع کرد، مطمئن بود روزی می‌تواند روی سکوی جهانی برود. این خانم تیرانداز با کسب مدال طلای مسابقات قهرمانی جهان کلکسیون افتخاراتش را تکمیل کرده و اولین بانوی تیرانداز در دنیا در رشته تپانچه بادی ۱۰ متر است. با وجود این از مسئولان فدراسیون جانبازان و معلولان گله می‌کند که هیچ حقوقی دریافت نمی‌کند و تنها هزینه رفت و برگشت را به وی پرداخته‌اند. وی بیان می‌کند که در تمام این هفت سال که ورزش کرده است، هر وقت که مسابقه‌ای بوده با مدال طلا برگشته است. اما به دلیل اینکه هرگز از سمت مسئولان کشور و حتی استانی پاداش نگرفته است، رنج می‌برد.

تحلیل گفتمان: با توجه به درخواست ایشان از مسئولان برای حقوق ماهانه ثابت و عدم حمایت ایشان می‌توان در بیانات وی مسئله عدم حمایت مسئولان و دولت و عدم دریافت پاداش را به‌عنوان عوامل مهم بازدارنده در قهرمانی بانوان کشور بیان کرد.

قهرمان شماره ۳۷- رشته تیراندازی - المپیک ۲۰۱۲

در مصاحبه‌ای از ایشان، می‌توان دریافت که وی با دیدن المپیک ۲۰۱۲، به عشق المپیک وارد این رشته شد و چهار سال بیشتر طول نکشید تا به آرزویش برسد. وی می‌گوید: «چیز ناممکنی نیست ولی باید در نظر بگیرید که از خیلی چیزها باید بگذرید من هم وقتی وارد این رشته شدم فکر نمی‌کردم که این قدر سختی داشته باشد، ولی اگر کسی آرزوی بزرگی دارد باید سختی‌های بزرگی را نیز تحمل کند چون به آسانی چیزی به آدم نمی‌دهند (خبرگزاری ایسنا، ۱۳۹۵/۰۶/۱۵)».

تحلیل گفتمان: طبق بیانات این بانوی قهرمان انگیزه، علاقه و پشتکار در پیشرفت ایشان از اصلی‌ترین عوامل تقویت‌کننده است، فردی که هیچ آشنایی با این رشته ورزشی نداشته و خانواده ورزشی هم نداشته و فقط تماشای بازی‌های قهرمانی بانوان در المپیک ۲۰۱۲ مشوق وی برای شرکت در المپیک ۲۰۱۶ بوده که نشان از عزت نفس، پشتکار و انگیزه بسیار قوی در این خانم است. همچنین ایشان در مصاحبه خود به حمایت و تشویق خانواده خویش بسیار تأکید داشته‌اند.

قهرمان شماره ۶- رشته والیبال نشسته - پارالمپیک ریو

ایشان در بخشی از بیانات خود از رسانه ملی گلایه و می‌گوید «در رابطه با والیبال نشسته بانوان و تیم ملی در ریو ۲۰۱۶ رسانه‌ها خبری منتشر نمی‌کردند، از همدیگر می‌پرسیدیم اخبار چیزی راجع به تیم گفت؟ که جواب نه را می‌شنیدیم و این موضوع در روحیه ما تأثیر منفی می‌گذاشت. وی در ادامه با بیان اینکه از مسئولان شهر بروجرد دلخور بوده، بیان کرده است: «موقعی که برای من آنچنان بها و ارزشی در حد یک ملی‌پوش قائل نشدند دیگر چه انگیزه‌ای می‌توانم داشته باشم و زمانی که خودم را با سایر هم‌تیمی‌هایم مقایسه می‌کنم، تأسف می‌خورم. دیگر نمی‌خواهم برای تیم استان نیز بازی کنم و والیبال را ادامه دهم، از تیم ملی هم خداحافظی می‌کنم. پنج سال دیگر هم می‌توانم والیبال بازی کنم اما آن را کنار می‌گذارم (ورزش بانوان، اولین رسانه ورزشی بانوان ایران. ۲۰۱۶/۰۹/۲۶، کد خبر: ۳۷۸۵۶)».

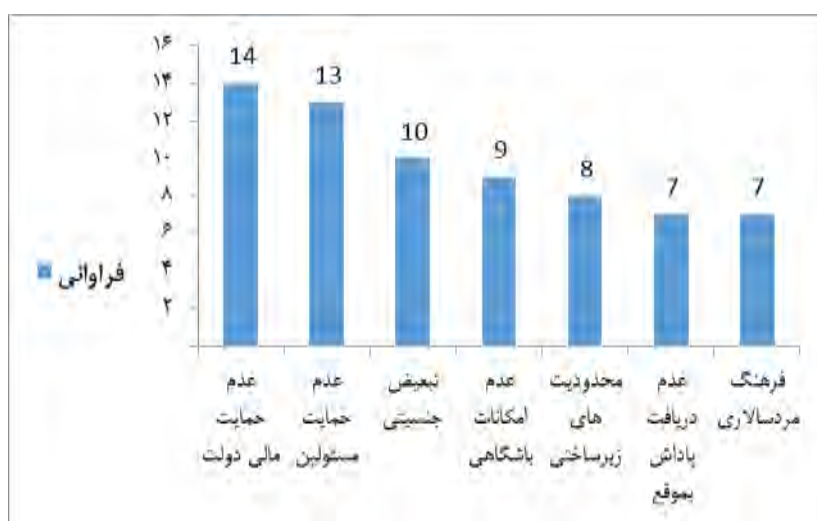
تحلیل گفتمان: از بیانات ایشان به‌طور واضح می‌توان این‌گونه برداشت کرد که حمایت مسئولان و توجه به ورزش بانوان و اختصاص دادن خبری مربوط به تیم ملی والیبال نشسته بانوان در اخبار سراسری می‌تواند انگیزه و روحیه بانوان قهرمان را تحت تأثیر قرار دهد. ایشان بارها در بیانات خود اشاره کرده‌اند که «در رسانه ملی از رشته‌های ورزشی ایران در پارالمپیک و نتایج آنها خبرهای متعددی منتشر شد، اما در مورد والیبال نشسته بانوان خبر آنچنانی مخابره نمی‌شد». همچنین از سخنان ایشان می‌توان برداشت کرد که ایشان نیز مانند دیگر بانوان ورزشکار از تبعیض بین ورزشکاران مرد و زن رنج برده و از مسئولین خواستار رفع چنین رفتارهایی هستند. مسئله عدم حمایت مسئولان و تبعیض جنسیتی آنچنان با روح و روان این قهرمان بازی می‌کند که ایشان تصمیم به ترک ورزش کرده و انگیزه‌ای برای شرکت در فعالیت ورزشی ندارد. بنابراین می‌توان استدلال کرد که عدم حمایت مسئولان و تبعیض جنسیتی مانع مهمی برای ورود بانوان به عرصه ورزش است، چراکه بانوان قهرمان در رشته‌های مختلف ورزشی را نیز دلسرد و از عرصه ورزش دور می‌کند.

قهرمان شماره ۱ - رشته تیراندازی - پارالمپیک ریو

در متن سخنان ایشان، اعتمادبه‌نفس و پشتکار به‌وضوح آشکار است. در بیانات ایشان، اعتمادبه‌نفس بالا را می‌توان درک کرد. ایشان در ابتدای مصاحبه خود در پایگاه خبری ورزش جانبازان و معلولان بیان می‌دارد: «برای رسیدن به هدفم یا راهی خواهم یافت یا راهی خواهم ساخت. وی در پایان بیانات خود از خانواده و مربی خود بابت حمایت‌هایی که داشتند تشکر کرده و تلاش بالای خود را راهی برای جبران زحمات آنان می‌داند (پایگاه خبری ورزش جانبازان و معلولین، ۱۳۹۵/۰۱/۲۹)».

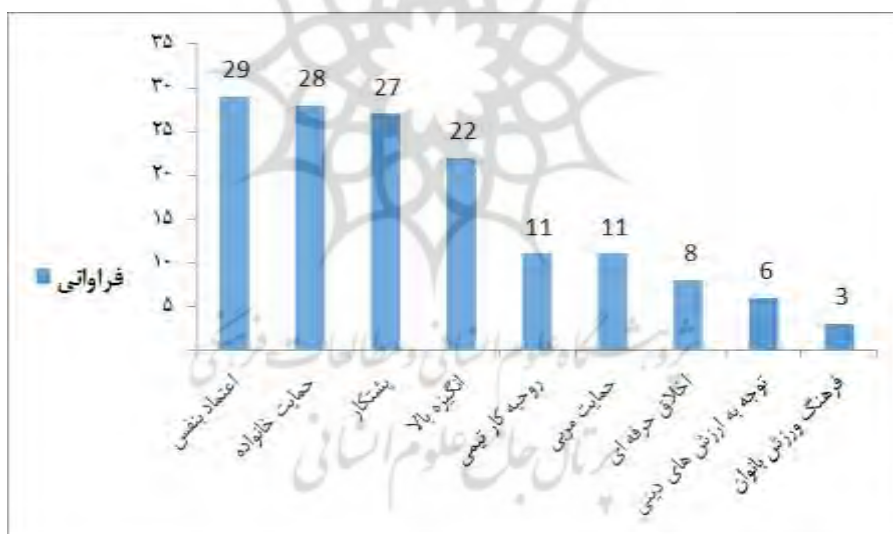
تحلیل گفتمان: ایشان در بیانات خود همواره مسئله اعتمادبه‌نفس و پشتکار را مطرح کرده و رمز موفقیت خود را اعتمادبه‌نفس می‌داند.

طبق تحلیل گفتمان‌های صورت‌گرفته، یافته‌های پژوهش حاضر در قالب دو دسته مقوله‌های بازدارنده و حمایت‌کننده، دسته‌بندی و در قالب شکل‌های ۱ و ۲ ارائه می‌شود.

شکل ۱. مقوله‌های بازدارنده در ورزش قهرمانی بانوان المپیک و پارالمپیک ۲۰۱۲ و ۲۰۱۶

طبق شکل ۱، عدم حمایت مسئولیت با فراوانی ۱۴ و سهمی معادل ۲۱ درصد مهم‌ترین عامل بازدارنده و عدم دریافت پاداش بموقع و فرهنگ مردسالاری با فراوانی ۷ و سهمی معادل ۱۰ درصد کم‌اهمیت‌ترین عامل بازدارنده است.

شکل ۲. مقوله‌های تقویت‌کننده در ورزش قهرمانی بانوان المپیک و پارالمپیک ۲۰۱۲ و ۲۰۱۶

طبق شکل ۲، اعتماد بنفیس با فراوانی ۲۲ و سهمی معادل ۲۰ درصد، حمایت خانواده با فراوانی ۲۸ و سهمی معادل ۱۹ درصد و پس از آن پشتکار ورزشکار با فراوانی ۲۷ و سهمی معادل ۱۸/۶ درصد ۳ عامل مهم تقویت‌کننده ورزش قهرمانی بانوان و فرهنگ ورزش بانوان با فراوانی ۳ و سهمی معادل ۲ درصد کم‌اهمیت‌ترین عامل تقویت‌کننده شناخته شد.

بحث و نتیجه‌گیری

در تحلیل گفتمان صورت‌گرفته بیش از نیمی از بانوان قهرمان بیان کرده‌اند که ورزش بانوان در استان آنها به‌صورت جدی از طرف مدیران و مسئولان دنبال نمی‌شود و بر این باورند که مسئولان و مدیران کشور نیازمند بالا بردن سطح آگاهی و تعهداتشان نسبت به نقش ورزش بانوان در بالا بردن سطح قهرمانی بانوان کشورند. این یافته همسو با یافته‌های پژوهش [اسدی و همکاران \(۲۰۲۱\)](#)، [نوروزی و همکاران \(۲۰۱۸\)](#)، [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#)، [مؤتمنی \(۲۰۱۴\)](#)، [فراهانی و همکاران \(۲۰۱۷\)](#) و ملایی سفیددشتی و همکاران (۲۰۲۰) و [منظمی و همکاران \(۲۰۱۱\)](#) است. حمایت مسئولان از عوامل تعیین‌کننده در پیشرفت هرمانی بانوان است. در این زمینه شایان توضیح است با مطرح شدن بحث اجرایی ادغام تشکیلات و مدیریت ورزش بانوان کشور در سال ۱۳۸۴، انجمن‌های ورزشی زنان با فدراسیون‌های مربوط یکپارچه شدند و این طرح در شرایطی تصویب شد که رئیس وقت سازمان تربیت بدنی کشور از آن به‌عنوان یک حرکت مهم برای توسعه ورزش بانوان یاد می‌کرد. ادغام ورزش بانوان با بدنه کل ورزش کشور در نگاه اول توفیقی بود که به ورزش بانوان نوید می‌داد امکانات و بودجه‌ها به سمت بهینه‌هدایت شود و سهم بانوان از کل بودجه تربیت بدنی و ورزش افزایش یابد، اما به‌نظر می‌رسد با توجه به دیدگاه مدیران زن تربیت بدنی و ورزش کشور، طرح ادغام با موارد بحث‌برانگیزی مواجه شده و تا حدودی از هدف اصلی و اساسی آن یعنی یکپارچگی ورزش کشور و در نتیجه تخصیص منابع مناسب‌تر به بخش بانوان به دور مانده است یا آنکه این طرح به‌تنهایی جوابگوی مطالبات، استقبال و استعداد زنان ایرانی در تربیت بدنی و ورزش نبوده است.

در تحلیل گفتمان صورت‌گرفته یکی از موانع قهرمانی بانوان، مسئله هزینه‌های بالا و عدم حمایت مالی دولت است. عاملی که در نتایج پژوهش‌های [نوروزی و همکاران \(۲۰۱۸\)](#)، [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#)، [منظمی و همکاران \(۲۰۱۱\)](#)، [کرین و لسلی \(۲۰۰۸\)](#) و [گرین و هولیهان^۲ \(۲۰۰۵\)](#) بر آن تأکید شده است. علاوه بر جو فرهنگی حاکم بر جامعه که در آن ورزش به‌ویژه برای دختران و زنان به‌عنوان یکی از ارکان اساسی حفظ سلامت جسم و روان تلقی نمی‌شود، منابع مالی و اعتباری که در اختیار مسئولان ورزش بانوان قرار دارد، بسیار ناچیز بوده و جهت ساماندهی و سازماندهی مناسب مراکز و امکانات مورد نیاز کافی نیست.

در حیطه عوامل مربوط به فرهنگ مردسالاری و تبعیض جنسیتی کشور، پژوهشگرانی از جمله [تیلور و ولز \(۲۰۱۷\)](#)، [سوریکار و مویر \(۲۰۱۰\)](#) و [گول و همکاران \(۲۰۱۹\)](#)، معتقد بودند که مشکلات حضور زنان در رقابت‌های ورزشی بین‌المللی مانعی برای مشارکت در فعالیت‌های ورزشی است که این مشکل با آگاه‌سازی و فرهنگ‌سازی بین مردم و نهادینه کردن این موضوع که هدف از ورزش، رسیدن به استانداردهای سلامتی بوده و نقش سلامتی بانوان در پرورش جامعه سالم حیاتی و چه‌بسا پررنگ‌تر از نقش مردان است، کاهش خواهد یافت. نتایج این بخش از پژوهش، نتایج پژوهش‌های [نوروزی و همکاران \(۲۰۱۸\)](#)، [قادرزاده و چیمین حسینی \(۲۰۱۵\)](#)، [مؤتمنی \(۲۰۱۴\)](#)، [فراهانی و همکاران \(۲۰۱۷\)](#) و [قبادی و همکاران \(۲۰۱۹\)](#) تأیید می‌کند.

در حیطه عوامل مربوط به امکانات باشگاهی و مشکلات زیرساختی، تحلیل گفتمان نشان داد که بانوان قهرمان، نبود امکانات مناسب ورزشی در محل سکونت خود و همچنین گرانی وسایل و تجهیزات ورزشی را از عوامل مؤثر در کاهش ارتقای کیفی ورزش بانوان می‌دانند، چراکه طب پژوهش [گرین و هولیهان \(۲۰۰۵\)](#) توجه به زیرساخت‌ها سهم بسزایی در موفقیت ورزشکاران داشته و یکی از عوامل مؤثر در ارتقای کیفی اجرای فعالیت‌های ورزشی به‌شمار می‌آید. تسهیلات و امکانات تمرینی باکیفیت بالا می‌تواند به مقدار زیادی بر موفقیت ورزشکاران تأثیر بگذارد و بر آمادگی آنها برای عملکرد بهتر و موفقیت‌آمیز در بالاترین سطح رقابت کمک کند. از این رو نبود یا توجه نکردن به امکانات و تسهیلات ورزشی استاندارد از عواملی است که موجب کندی پیشرفت ورزشکاران شده و اگر این مشکل برطرف نشود، بی‌شک ورزشکاران نمی‌توانند به بالاترین سطح توانمندی خود برسند. نتایج این بخش از پژوهش همسو با نتایج پژوهش‌های [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#) و [منظمی و همکاران \(۲۰۱۱\)](#)، است.

¹. Cerin & Leslie

². Green & Houlihan

یافته‌های تحلیل گفتمان نشان داد که بانوان قهرمان، عدم دریافت پاداش را مسئله‌ای مهم برای رشد قهرمانی دانسته و درباره پاداش به مردان ورزشکار سخن می‌گفتند و مسئله مطرح شده عدم دریافت پاداش برای خود حتی با وجود وعده‌های داده شده مطرح کرده و اینکه آنها این موضوع را باعث کاهش انگیزه در جوانان جویای نام می‌دانستند. نتایج این بخش از پژوهش همسو با نتایج پژوهش‌های مؤتمنی (۲۰۱۴)، منظمی و همکاران (۲۰۱۱)، گرین و هولیهان (۲۰۰۵) و پناهی و صداقت‌زادگان اصفهانی (۲۰۱۲) است.

در حیطه مقوله‌های مربوط به عوامل تقویت‌کننده قهرمانی بانوان، اعتمادبه‌نفس و انگیزه بالا بیشترین نقش را داشته است، مخصوصاً برای قهرمانان معلول که معلولیت را مانعی برای رشد خود ندانسته و همواره به قهرمانی، رشد و پیشرفت فکر می‌کنند. برای بانوان قهرمان مسائل و مشکلات مطرح شده، مانعی برای رشد و انگیزه و پشتکار نبوده و همواره با اعتمادبه‌نفس بالا قهرمانی را هدف اصلی خود قرار داده‌اند. نتایج این بخش از پژوهش همسو با نتایج تحقیقات [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#)، [قادرزاده و چیمین حسینی \(۲۰۱۵\)](#)، [صدیقی و ذکایی \(۲۰۱۵\)](#) و [هولیهان و گرین \(۲۰۰۸\)](#) است. همچنین حمایت خانواده و اطرافیان در میزان علاقه‌مندی افراد به انجام فعالیت‌های ورزشی و همچنین رشد و موفقیت آنها مؤثر بوده است. در این زمینه هافمن بیان می‌کند که انسان‌ها برای نشان دادن جنبه‌ای از خود، که مطلوب دیگران باشد و برای اینکه خود را در نظر دیگران مناسب و مطلوب نشان دهند، رفتار و فعالیت‌هایشان را نیز پیوسته کنترل می‌کنند. همچنین طبق پژوهش‌های [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#)، [فراهانی و همکاران \(۲۰۱۷\)](#) و [قبادی و همکاران \(۲۰۱۹\)](#)، عدم حمایت این گروه، مانعی برای مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی است. همان‌طور که [پیک مزو ویک و همکاران \(۲۰۱۱\)](#) بیان کرده بودند که دوستان، خویشاوندان، همکاران از گروه‌های مرجع هستند که زنان و دختران تحت تأثیر آنها قرار می‌گیرند.

از نتایج به‌دست‌آمده از حیطه عوامل مربوط به مسائل اعتقادی، این‌گونه می‌توان برداشت کرد که بیشتر بانوان قهرمان، حجاب را مانعی برای انجام مشارکت ورزشی نمی‌دانند و همچنین اعتقاد دارند که حفظ حجاب، مغایرتی با انجام فعالیت‌های ورزشی آنها ندارد. بنابراین طبق پژوهش صورت گرفته و پژوهش‌های [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#)، [فراهانی و همکاران \(۲۰۱۷\)](#) و [قبادی و همکاران \(۲۰۱۹\)](#)، نمی‌توان از حجاب به‌عنوان مانعی برای مشارکت زنان در فعالیت‌های ورزشی نام برد.

همچنین بانوان قهرمان، حمایت مربی را مسئله‌ای مهم برای بالا بردن سطح قهرمانی خود دانسته‌اند؛ عاملی که در نتایج [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#) و [قبادی و همکاران \(۲۰۱۹\)](#) بر آن تأکید شده است. همچنین طبق نتایج پژوهش [گرین و هولیهان \(۲۰۰۵\)](#) حمایت مربی، استفاده از تجربه‌های مربی، دریافت انگیزه از مربی کمک زیادی به رشد قهرمانی بانوان خواهد بود. آنچه مسلم است مربی در تغییر چارچوب‌های ذهنی و مسیر مثبت‌اندیشی و کلا در فرایند تربیت انسان نقشی سازنده و زیربنایی ایفا می‌کند؛ موضوعی که در نتایج پژوهش [هافمن \(۲۰۰۶\)](#) به آن نیز اشاره شده بود. در کل انسان پیرو کسی می‌شود که به او علاقه دارد و مربی با ایجاد علاقه و وابستگی در فرد، پتانسیلی ایجاد می‌کند که توانایی ایجاد تأثیرات مثبت و مهمی را در تحولات ذهنی و فکری انسان‌ها داشته باشد.

مسئله دیگری که در تحلیل گفتمان‌های غالب به آن اشاره شد، روحیه کار تیمی و اخلاق حرفه‌ای بود که همواره موجب انسجام در گروه و قدرت بخشیدن به آن می‌شود. در ورزش‌های گروهی افراد گوناگون باید با یکدیگر همکاری کنند تا انسجام و یکپارچگی را به‌وجود آورند و بتوانند برای خود، تیم، شهر و کشور خویش افتخار و غرور بیافرینند. بانوان قهرمان در رشته والیبال نشسته از کار تیمی و روحیه خوب تیمی برای رسیدن به قهرمانی سخن می‌گویند و همواره موفقیت خود را در جهت موفقیت گروه و انگیزه گرفتن از دوستان خود می‌دانند. نتایج این بخش از پژوهش همسو با نتایج پژوهش‌های [رمضانی‌نژاد و همکاران \(۲۰۱۶\)](#) و [صدیقی و ذکایی \(۲۰۱۵\)](#) است. همچنین در تحلیل گفتمان‌های حاضر به رشد جامعه از نظر پذیرش ورزش بانوان و افتخار خانواده‌ها به دختران ورزشکار خود و فراهم شدن بستری مناسب برای رشد قهرمانی بانوان اشاره شده، ضمن اینکه رشد فرهنگ ورزش بانوان در جامعه مسئله‌ای مهم برای حضور

1. Pekmezovic

2. Hoffman

بانوان در رشته‌های ورزشی بیان شده است. نتایج این بخش از پژوهش همسو با نتایج پژوهش‌های [فادرزاده و چیمین حسینی \(۲۰۱۵\)](#)، [فراهانی و همکاران \(۲۰۱۷\)](#)، [منظمی و همکاران \(۲۰۱۱\)](#) و [قبادی و همکاران \(۲۰۱۹\)](#) است.

با توجه به نتایج و یافته‌های حاصل از تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر منفی عدم حمایت مسئولان و عدم حمایت مالی دولت بر قهرمانی بانوان و نتایج و بحث‌های انجام‌گرفته در این پژوهش، تخصیص بودجه و دیگر سیاست‌های مبنی بر حمایت‌های مالی دولت، نقشی کلیدی در ترویج ورزش بانوان دارد و پیشنهاد می‌شود وزارت ورزش و جوانان، کمیته بین‌المللی المپیک و پارالمپیک و دیگر مراکز ذی‌ربط، اعتبارات بیشتری برای ورزش بانوان در نظر بگیرند و شرایطی همچون پرداخت وام و تسهیلات خرید تجهیزات ورزشی و تهیه امکانات به‌روز را در اختیار صاحبان مراکز ورزشی به‌ویژه بخش خصوصی قرار دهند.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر منفی کمبود امکانات باشگاهی و محدودیت‌های زیرساختی، پیشنهاد می‌شود با اتخاذ راهبردی مناسب و به‌موقع و کاهش و تعدیل موانع موجود در این سطح، بتوان در مسیر بهبود و توسعه این مؤلفه گامی روبه‌جلو برداشت. از این‌رو باید در ساخت اماکن ورزشی کشور استانداردهای بین‌المللی رعایت شود تا قهرمانان بعد از حضور در بازی‌های المپیک و پارالمپیک با فضا و محیط کار خود آشنایی کافی داشته باشند.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر منفی فرهنگ غالب مردسالاری و تبعیض جنسیتی، پیشنهاد می‌شود در این زمینه بهتر است تمرکز روی رسانه‌ها باشد، زیرا امروزه رسانه‌ها پس از خانواده بیشترین تأثیر را بر رشد فرهنگ و باورهای عمومی دارند. رسانه‌های جمعی از جمله رادیو و تلویزیون و مجلات نقش مؤثری را در اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی دارند. آنچنان که دالگرن تأکید کرد برخی از چارچوب‌ها در لایه‌های مختلف جامعه آنقدر گسترده شده و ریشه دوانیده‌اند که برای آن اقتشار الگوهای فرهنگی مهمی را نیز پدید آورده‌اند. این انواع ذهنیت توده‌ای را می‌توان به روندهای کنونی در تولیدات رسانه‌ای ربط داد. به بیان دقیق‌تر، برخی گفتمان‌های رسانه‌ای، برخی موانع فکری و ذهنی را توسعه می‌دهند و مانع رشد سایر مواضع می‌شود و این موضوعات ذهنی که به شکل متن و در قالب گفتمان‌های رسانه‌ای عرضه می‌شوند با مسائل اجتماعی ارتباط مستقیم و متقابل می‌یابند.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر منفی عدم دریافت پاداش، پیشنهاد می‌شود به‌منظور ایجاد انگیزه در ورزشکاران زن و برای بالا بردن عملکرد و بهره‌وری آنها به ورزشکاران زن پاداش‌های انگیزشی به‌موقع و با ارزش روز داده شود، زیرا همواره خدمات حمایتی از جمله پاداش‌های مالی و معنوی می‌تواند سهم مؤثری بر عملکرد هر ورزشکاران داشته باشد.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر مثبت انگیزه بالا و پشتکار، پیشنهاد می‌شود با حمایت‌های مالی و انگیزشی (پاداش، حق بیمه، حقوق ثابت و ...) و حتی استخدام در سازمان‌های تخصصی و حرفه‌ای از جمله ادارات کل ورزش و جوانان استان‌ها، آموزش و پرورش و غیره دغدغه‌های کاری و روزمره هر ورزشکار را کاهش دهند و بستری برای آنان فراهم کنند تا بتوانند با خیالی آسوده‌تر به ورزش حرفه‌ای پرداخته و دغدغه‌ای برای کسب درآمد و برنامه‌ریزی‌های کاری برای آینده خود نداشته باشند.

از آنجا که مسئله اعتمادبه‌نفس از مسائل مهم مطرح‌شده در گفتمان‌های بیان شده است و اعتمادبه‌نفس از برجسته‌ترین ویژگی‌های بانوان قهرمان بوده، بدون تردید توجه به این مسئله مسیر قهرمانی را برای بانوان هموار خواهد کرد و با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر مثبت اعتمادبه‌نفس بر قهرمانی بانوان و نتایج و بحث‌های انجام‌شده در این پژوهش، پیشنهاد می‌شود؛ این مهم را مورد توجه قرار دهند و بستری مناسب برای رشد عزت نفس در بانوان از طریق فرهنگ‌سازی در جامعه و فراهم کردن بستری برای شناسایی دلایل و ریشه‌یابی عدم رشد اعتمادبه‌نفس دختران در مدارس، از طریق برگزاری جلسات مشاوره‌ای برای دختران و کلاس‌های آموزشی و استعدادیابی برای دختران و والدین آنان فراهم شود. همچنین از آنجا که اعتمادبه‌نفس مسئله‌ای است که بیشتر ریشه در کودکی افراد دارد، درک درست و واقع‌گرایانه از توانایی‌های کودکان و هدایت آنها در مسیری که به شکوفایی اعتمادبه‌نفس آنان بینجامد، امری حیاتی و ضروری بوده و مشاوره‌های روان‌شناسان تخصصی ورزشی در این زمینه می‌تواند کارساز باشد.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر مثبت حمایت خانواده بر قهرمانی، پیشنهاد می‌شود آموزش به خانواده‌ها در راستای افزایش مشارکت بانوان در فعالیت‌های ورزشی از طریق رسانه‌ها و همچنین آگاهی والدین در مدارس از طریق برگزاری جلسات و مشاوره به والدین به منظور حمایت از فرزندان خود در فعالیت‌های ورزشی صورت گیرد.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر مثبت روحیه کار تیمی بر قهرمانی، پیشنهاد می‌شود انگیزه‌های کار تیمی را از طریق پاداش‌های گروهی در افراد افزایش داد و برای ایجاد فرهنگ در جامعه در زمینه این مسئله مهم از کودکی این روحیه را در افراد ایجاد کرد. بسیاری از کودکان این مرز و بوم از سنین پایین با کار تیمی و حتی بازی‌های گروهی مشکل دارند و همواره به کار و بازی تیمی به چشم رقابت نگاه می‌کنند و اینجا مسئله برد و باخت مطرح می‌شود. همچنین باید از سنین کودکی فعالیت‌های گروهی را در مهدها و خانه‌های بازی و سپس در مدارس ایجاد و این روحیه را در کودکان پرورش داد.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر مثبت حمایت مربیان بر قهرمانی بانوان، پیشنهاد می‌شود ایجاد نظام نوین مربیگری در ورزش کشور بتواند بخشی از مشکلات پیش رو ورزش حرفه‌ای بانوان را از میان بردارد، زیرا نتیجه پژوهش‌ها نشان‌دهنده تعداد زیاد بانوان دارای مدارک مربیگری در رشته‌های مختلف ورزشی کشور بوده و همواره در مورد میزان فعال بودن و نیز کیفیت حرفه‌ای بودن این افراد تردید وجود داشته است. از سویی حضور ورزشکاران خانم با مربیانی که بیشترین زمان را با آنها در اردوهای ورزشی سپری می‌کنند، می‌تواند کارساز و به لحاظ روحی و روانی اثربخش باشد.

با توجه به نتایج تحلیل گفتمان مبنی بر تأثیر مثبت فرهنگ ورزش بانوان و ارزش‌های دینی بر قهرمانی بانوان، پیشنهاد می‌شود در راستای رفع موانع فرهنگی، سازمان‌های فرهنگ‌ساز جامعه از جمله آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی، سازمان‌ها و نهادهای مذهبی از جمله سازمان تبلیغات، بسیج مساجد و محلات و ... گام‌هایی را در جهت صلاح‌دید جامعه نسبت به بانوان ورزشکار بردارند. همچنین برای افزایش فرهنگ‌سازی و افزایش آگاهی در خصوص ورزش بانوان، نقش رسانه‌های ارتباط جمعی حیاتی است، البته در میان رسانه‌های گروهی، رادیو و تلویزیون، برای تشویق زنان و ایجاد انگیزه در آنها برای ورزش و در نهایت، فرهنگ‌سازی در این حیطة، اهمیتی دوچندان دارند.

تقدیر و تشکر

از داوران محترم به سبب ارائه نظرات سازنده و علمی سپاسگزاری می‌شود. همچنین از تمامی کسانی که در اجرای پژوهش حاضر راهنمایی و مشورت کردند، به ویژه جناب آقای دکتر محمد طالقانی (دانشیار دانشکده مدیریت و حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت) و سرکار خانم دکتر سحر اسدزاده منجیلی (مدرس دانشگاه‌های آزاد اسلامی و پیام نور استان گیلان) سپاسگزاریم.

References

- Arabnarmi, B. (2018). Sport Development in TV; a Study by Discourse Theory Approach. *Communication Management in Sport Media*, 5(4), 53-62. (In Persian)
- Asadi, N.; Tojari, F.; Nikaeen, Z. (2021). Analytical Study of Iran's Law in Women Sports Activities. *Sport Management Journal*, 13(2), 565-580. (In Persian)
- Cerin, E.; Leslie, E. (2008). How socio-economic status contributes to participation in leisure-time physical activity. *Social Science & Medicine*, 66(12), 2596-2609.
- Davoodi, A. A. (2010). The Theory of Discourse and Political Sciences. *Quarterly Journal of Political Science*, 2(8), 53-76. (In Persian)

- Dehghan, S. A.; Zare, G.; Ahmadi Nasab, M. (2020). Modeling the Factors Affecting Gender Discrimination in Sports Management of the Country Viewpoint of Staff Sport and Youth Organizations of Yazd Province. *Quarterly Journal of Woman and Society*, 11(43), 129-148. (In Persian)
- Farahani, A.; Hosseini, M.; Moradi R. (2017). Prioritization of Deterrents to Women's Participation in Sport Activities in Alborz Province, Iran. *Scientific Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research*, 15(1), 23-34. (In Persian)
- Green, M.; Houlihan, B. (2005). *Elite sport development; policy learning and political priorities*. London and N.Y: Rutledge.
- Gul, A.; Jahangig, S.; Nadeemullah, M.; Changezi, R.; Naz, A. (2019). Challenges Faced by a Sports Woman in Pakistani Society. *Clinical Social Work and Health Intervention*, 10(4), 42-48.
- Hajli, A. (2016). Foucault, Discourse, Discourse Analysis. *Cultural Studies & Communication*, 12(42), 63-88. (In Persian)
- Hoffman, J.L. (2006). Title IX and women's leadership in interco llegiat athletics. A dissertation for the degree of doctor of philosophy, University of Washington.
- Houlihan, B.; Green, M. (2008). *Comparative Elite Sport Development; Systems, Structures and Public Policy*. London: Elsevier.
- Kazemi, A.; Alam, S.; Hozhabrnya, Z. (2020). Modeling of effective factors on sports development as an important factor for women's health in the Islamic Republic of Iran. *Razi Journal of Medical Sciences(RJMS)*, 27(4), 74-87. (In Persian)
- Mohamadi Askarabadi, M.; Eydi, H.; Abbasi, H. (2020). Thematic Analysis of Factors Affecting the Development of Iran's Sport Economy. *Sport Management and Development*, 9(4), 20-35. (In Persian)
- Mollaie Sefiddashti, A.; Hamidi, M.; Rajabi, H.; Zolfagharzadeh, M. M. (2020). Foresight of I.R. Iran's elite sport development in horizon 2037. *Sport Management and Development*, 9(2), 84-99. (In Persian)
- Monazami, M.; Alam, S.; Boushehri, N. (2011). The Identification of Effective Factors in the Development of Women's Physical Education and Sport in Islamic Republic of Iran. *Sport Management Journal*, 3(10), 151-168. (In Persian)
- Motameni, A.; Hemati, A.; Moradi, H. (2014). Identifying and prioritizing the barriers for women's sports activities. *Sport Management Studies*, 6(24), 111-130. (In Persian)
- Norozi, A.; Maleki, A.; Parsamehr, M.; Ghasemi, H. (2018). An Investigation into the Relationship between Sexual Norms and Women's Sport Participation (A Case Study of Women in Ilam Province). *Journal of Ilam Culture*, 18(56/57), 7-31. (In Persian)
- Panahi, M.; Sedaghat Zadegan Esfahani, S. (2012). Power Resources and Ideological Interpretation of Women's Sports Rules. *Women in Development & Politics*, 10(1), 5-22. (In Persian).
- Pekmezovic, T.; Popvic, A.; Tepavcevic, D.K.; Gazibara, T.; Paunic, M. (2011). Factors associated with health-related quality of life among Belgrade University Students. *Quality of Life Research*, 20(3), 391-397.
- Qaderzadeh, O.; Hosseini, S. C. (2015). Women's sports and its meaningful implications. *Woman in Development & Politics*, 13(3), 309-334. (In Persian)
- Qobadi, H.; Kaldi, A.; Mahdavi, S. M. S. M. (2019). A Sociological Explanation of Body Management and its Relationship with Social and Cultural Factors. *The Women and Families Cultural-Educational*, 13(45), 75-95. (In Persian)
- Ramezani Nejad, R.; Mallaei, M.; Khalili, S. (2016). Identification and Prioritization of Female Canoeing Athlete's Problems in Iran. *Journal of Human Resource Management in Sport*, 3(2), 231-244 . (In Persian).

- Sawrikar, P.; Muir, K. (2010). The myth of a 'fair go': Barriers to sport and recreational participation among Indian and other ethnic minority women in Australia. *Sport Management Review*, 13, 355–367.
- Seddighi, S.; Zokaei, M. (2015) Femininity and Sport. *Quarterly Journal of Womens Studies Sociological and Psychological*, 13(2), 67-92. (In Persian).
- Talebpour, A.; Nazari Azad, M.; Kashani, M. (2019). Sociological Analysis of Gender Inequality in Sport (The Perspective of Female National Hero Athlete). *Quarterly Journal of Woman and Society*, 10(40), 289-316. (In Persian)
- Taylor, E. A.; Wells, J.E. (2017). Institutionalized Barriers and Supports of Female Athletic Directors. *Journal of Intercollegiate Sport*, 10(2),157-83.
- Zieff, S. G.; Veri, M. J. (2009). Obesity, Health, and Physical Activity: Discourses from the United States. *AAKPE*, 61(1), 154-79.

